

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΤΙΜΑΤΑΙ

Έν Ελλάδι... Δρ. ν. 3.—
Έν τῇ ἄλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Λεπτῶν..... 20
264—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—264

Παρακαλοῦνται οἱ κκ. συνδρομηταὶ τῆς ΑΘΗΝΑΙ-
ΔΟΣ καὶ τῶν ξένων Περιοδικῶν ν' ἀποστείλωσιν ἐγ-
καίρως τὰς συνδρομὰς των, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ
τῆς ἀποστολῆς τῶν φύλλων.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ δύναν-
ται ν' ἀποστείλωσιν αὐτὴν διὰ γραμματοσήμου ἑλλη-
νικοῦ, γαλλικοῦ, τουρκικοῦ ἢ.

Ἀμὰ τῇ παραλαβῇ τῆς συνδρομῆς, ἀποστέλλεται
δωρεάν τῶν συνδρομηταῖς τῆς ΑΘΗΝΑΙΔΟΣ χρω-
ματισμέναι εἰκὼν τῆς ὥρας Βερείας.

Τῶν συνδρομηταῖς καὶ φίλοις
αἰσίων χριστιανικῶν τύχῆς τὸ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ
Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ.

Ὁσὰ φέρωνος καὶ ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν.

Οὐδεὶς δύναται εἶπῃ δὲν θά συμπερισθῇ τῆς ἐν τῷ
κόσμῳ πικρᾶς δοκιμασίας ὡς ἄλλοι. Ἡ ἀτυχία κατέρ-
ριψε τὰς ἐλπίδας τῶν εὐδαιμόνων· πολλὰκις τοῦτο
εἰπόντων. Καὶ αὐτοὶ οἱ βασιεῖς καὶ αἱ βασιλισσαί,
μετ' ὅλην τὴν ἀσφάλειαν τῶν θρόνων καὶ βασιλικῶν τί-
τλων των, δὲν δύνανται νὰ ἀναδεχθῶσι τὴν ὑπόσχεσιν
ταύτην. Ἡ Μαρία Ἀντωνιέττα ὅποταν ἐνυμφεθῆ τὸν
βασιλέα Λουδοβίκον, διεκρίνετο διὰ τὸ κάλλος καὶ τὰ
λοιπὰ προσόντα. Ἦτον ὁ ἀστὴρ τῆς μεγαλοπρεποῦς
αὐτῆς ἡς πρόστατο. Καὶ ὅμως μετ' ὀλίγα ἔτη βλέπο-
μεν αὐτὴν ἐνώπιον δικαστηρίου, ἐνδεδυμένην εὐτελεῶς
καὶ ἀκομφον ἐνδυμα. Τὸ πρόσωπόν τῆς εἶναι ὠχρὸν
καὶ ἰσχνὸν ἐκ τῶν φροντίδων καὶ τῆς θλίψεως. Ἐν ὀ-
λίγαις ὥραις ἀπέθανεν ὡς οἱ κακοῦργοι καὶ ἐτάφη ἐν
φερέτρῳ ἀξίας ἐπτὰ φράγκων.

Πολλὴ ὑπῆρχεν ἡ σημασία ἐν ταῖς ἐκφράσεσι τῆς
μητρὸς τοῦ Ναπολέοντος, ἥτις μετὰ προσοχῆς ἐφύλατ-

τε τὴν πρόσδόν τῆς ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, ἀπαντήσῃς
εἰς τὴν ἐρώτησιν :

« Διὰ τί σὺ ἡ μήτηρ τοῦ μεγάλου αὐτοκράτορος, κα-
ταγίνεσαι τοσούτον νὰ συναγάγῃς χρήματα.»

Αὕτη ἀπάντησε : « Τίς οἶδε μήπως ἡμέραν τινα ἀ-
ναγκασθῶ νὰ δώσω ἄρτον εἰς πάντας τοὺς βασιλεῖς
τούτους.» Ἐξῆσεν ἕνα ἴδιον τοὺς θρόνους τῶν τέκνων
αὐτῆς ἀνατραπέντας.

Ἡ ἀνεξαρτησία ὅθεν εἶναι ἀναπόφευκτον ἀπόκλημα
εἶναι ἀναγκαῖα πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀναπτύξεως τοῦ
χαρακτῆρος, καὶ πρὸς ἐπιτελέσειν τοῦ ἰδίου μέρους πα-
ρ' ἐκάστου ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Καλλιεργήσατε λοιπὸν ἐφ'
ὅσον δύνασθε τὸ ἔξοχον τοῦτο προσόν. Μὴ εἰσθε ἐπο-
μῆνως υπερέφρανοι, καὶ λίαν πεποιθότες εἰς ὑμᾶς αὐ-
τούς. Τοῦτ' ἀνὰ ἀπόρροια καταλλήλως ἀνεπτυγ-
μένης ἀνεξαρτησίας. Σκέπτεσθε καλ' ἑαυτοὺς, ἐξαρτηθῆ-
τε ἐκ τῆς ἰδίας προσωπικῆς ἐνεργείας. Ἀκούσατε δὲ
τὴν ἐπομένην συμβουλίην τὴν ὅποιαν ὁ Ἐρρίκος Λώρενς,
ὅταν ἦτο δέσμιος ἐν τῷ Πύργῳ τοῦ Λονδίνου κατὰ
τὸν χρόνον τῆς ἐν Ἀμερικῇ ἐπαναστάσεως, ἔγραφεν εἰς
τὰς θυγατέρας του, τὰς ὅποιαις πολυδαπάνως ἀνέθρε-
ψεν : « Εἶναι καθήκον ἐμὸν νὰ σὰς συμβουλεύσω νὰ πα-
ρασκευασθῆτε εἰς τὰς δοκιμασίας τοῦ κερδαίνειν τὸν
ἡμερησίον ἄρτόν σας διὰ τῆς ἡμερησίας ἐργασίας σας.
Μὴ φοβηθῆτε τὴν ἐργασίαν καὶ ταύτην ἀντιμετωπήσα-
τε ἐὰν ἀνάγκη, διὰ πνεύματος ἀρμύζοντος εἰς γυναῖκα
ἐντίμου καὶ εὐσεβοῦς καρδίας.»

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Τῇ ἀγαπητῇ μοι βαπτιστικῇ ἑταίρῳ Καλλιόπῃ Α. Χ.

Εἴθισται ἐπὶ τῇ ἑορτῇ προσφέρειν ἀνοδοδέσμην πρὸς
τέρψιν τῆς τε ὁράσεως καὶ ὀσφρήσεως, καὶ πρὸς ἐκ-
φρασιν ἀγάπης τε καὶ ὑπολήψεως. Κἀγὼ δὲ, ἀντὶ
τοιαύτης ἐκ φυτῶν ἀνοδοδέσμης προσφέρω ἐπὶ τῇ Σῃ

έορτή ἀνοδοδέσμη ἐξ ἀνθέων ἠθικῆς πρὸς ψυχαγωγίαν καὶ διαμόρφωσιν ἡθῶν καὶ ἀγωγῆς.

Εἰσέρχεται ἡδὴ προσφιλέ μου κόρη, εἰς τὸ στάδιον τῆς ἐκμάθησως καὶ ἀναγνώσεως βιβλίων πρὸς ἀπόκτησιν γνώσεων καὶ ἰδεῶν, καὶ πρὸς διαμόρφωσιν ἠθικὴν καὶ πᾶσαν ἀγωγὴν χρᾶσιμον πρὸς ἀποκατάστασιν νεάνιδος.

Μέγα κύρος καὶ δυναμικὴν δύναμιν ἔχει ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἠθικῶν διαθέσεων ἢ ἀναγνώσεως βιβλίων καταλλήλων. Ἡ νεανίς πρὸ πάντων ὀφείλει ἐξ ἀρχῆς μεγάλως προτιμᾶν τὴν ἀνάγνωσιν βιβλίων εὐσεβείας καὶ ἠθικῆς. Οὐδέποτε οὔτε ψαῦσαι βιβλίον μυθιστορήματος· διότι πᾶν μυθιστόρημα ὅσον δῆποτε καὶ ἂν θεωρηθῆ διδάσκων ἠθικὴν ὑπεισάγει καὶ διδάσκει καὶ τι ἀντίθετον τῇ ἠθικῇ, ὅπερ δηλητηριάζει ἀνεπαισθητῶς καὶ λανθάνοντως τὴν διάνοιαν καὶ τὴν καρδίαν τῆς νεάνιδος· διέστρεψε καὶ κατέστρεψε τὰς ψυχὰς πολλῶν ἀθῶν δημιουργημάτων, προωρισμένω ἄλλως πρὸς ὠφέλειαν τῆς κοινωνίας.

Ἡ ἀνάγνωσις τῶν μυθιστορημάτων ἐλαττοῖ καὶ ἀδυνατεῖ τὴν πίστιν, τὴν ἀρετὴν καὶ τὸν πρὸς τὰ καλὰ ἔρωτα. Ἡ φαντασία καὶ ὁ νοῦς πλανᾶται καὶ παρασύρεται ὑπὸ διεσθαρμένα ἀξιώματα, ὀλεθρίας ἀρχὰς, καὶ ἐγκληματικὰς περιγραφὰς. Στεροῦμαι τοῦ προσήκοντος χρόνου ὅπως ἀπαριθμήσω, καλλή μου κόρη, τὰς συμφορὰς καὶ τὰς καταστροφὰς, τὰς ὁποίας ὑπέστησαν αἱ ἀναγινώσκουσαι νεάνιδες μυθιστορημάτων· λέγω μόνον ὅτι νέοι ἐπίβουλοι καὶ ἀσυνεῖδητοι κατῴρωσαν διαστρέψαι τὰς ἀρετὰς νεανίδων, ἀφ' οὗ παρέσχον αὐταῖς πρὸς ἀνάγνωσιν μυθιστόρημα.

Ἰδίως ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἢ ἀνάγνωσις μυθιστορήματος εἰς ἐκείνας, αἵτινες ἔχουσι καρδίαν εὐαίσθητον καὶ φαντασίαν ζωηράν. Εἰς ταύτας τοιαύτη ἀνάγνωσις καθίστησι τὸν βίον συνεχίαν ταλαιπωριῶν, μελαγχολιῶν, ἰδιοτροπιῶν, καὶ ἀργὰ ἐπιγίγνεται μεταιδέλεια.

Ἐν γένει αἱ νεάνιδες κατ' ἀρχὰς θέλγονται διὰ τῆς ἀναγνώσεως μυθιστορημάτων· ἀλλὰ ζωηραὶ περιγραφαι, ὡς γεγονότα, πλήττουσι τὴν φαντασίαν καὶ σκηναί, αἵτινες οὐδέποτε ὑπῆρξαν πραγματικαί, παρὰ μόνον ἐντὸς τοῦ γονίμου ἐγκεφάλου μυθιστοριογράφου, ἀπασχολοῦσι τὴν διάνοιαν τῆς νεάνιδος, ἐπισκοπίζουσι τὴν κρίσιν, καὶ ἀνατρέπουσιν ἐνίοτε τὰς ἱερωτέρας ἀρετὰς. Θέλγει τὴν καρδίαν τῆς ἰδανικὴ τῆς ἀφοσίωσις, εὐεσθησία, γενναϊότης, ἅπερ μόνον ἐν τοῖς μυθιστορήμασι εὐρίσκονται.

Ἡ νεανίς ἥτις ἀναγινώσκει μυθιστορήματα καθίσταται δυστυχῆς, θεωρεῖ ἢ τάλαινα, τὴν ἑαυτῆς ζωὴν ὑπὸ μίαν μόνην ὄψιν, καὶ ἀνεπαισθητῶς κορέννυται καὶ δυσαρρεσεύεται ἐκ τῆς ἰδίας καταστάσεως. Ζητεῖ ἐκτὸς τῆς οἰκίας ἐκτὸς τῶν γονέων καὶ συγγενῶν καὶ τῶν ἀληθῶν φίλων ἵνα τύχῃ πᾶν ὅ,τι ὀνειρεύεται· ἐντεῦθεν προέρχονται ἀπάται καὶ πολλαὶ πλάναι ἀξιολύπητοι. Ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἐξησθηνημένη ἐκ τῶν τοιούτων παραστάσεων, ἀδυνατεῖ ἀνθῆσαι εἰς εὐγενὲς καὶ γενναῖον τι ἔργον. Ὁ νοῦς διεστραμμένος καὶ ἐξηχρηωμένος ὢν ἐκ

τῶν σοφισμάτων, οὐδόλως διακρίνει τί διαφέρει ἢ ἀρετὴ ἐκ τῆς κακίας. Ἀνίσχυρος πρὸς ἐκπλήρωσιν σπουδαίων καθηκόντων, ἀναίσθητος πρὸς τὰς καθαρὰς διαθέσεις τῆς ψυχῆς, ἢ νέα κόρη, φθειρομένη ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν κακῶν βιβλίων μαραίνεται ἐκ τῆς πικρίας καὶ λύπης. Ἡ τοιαύτη οὐδένα προωρίζεται ἵνα καταστήσῃ εὐτυχῆ· καὶ ἴσως, φεῦ, θέλει πλανηθῆ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς κακίας.

Ἀπόφυγε λοιπὸν, τέκνον μου, τὴν ἀνάγνωσιν παντὸς μυθιστορήματος. Μὴ ποτε αἱ χεῖρές σου ψαύσωσι βιβλίον διαστρέφον τὰ καλὰ ἦθη· οὔτε εἰς τὰς ἀδελφάς, οὔτε εἰς τοὺς ἀδελφούς σου μὴ ποτε ἐπιτρέψῃς τοιαύτας ἀναγνώσεις· ἢ ἀμέλειά σου πρὸς ταῦτα ἐνδέχεται ἐπενεγκεῖν δυστυχίας, διὰ τὰς ὁποίας εὐθύνεσαι ὡς ἀνωτέρα δοῦναι λόγον ἐνώπιον τοῦ ἀνωτάτου κριτοῦ, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

Ἐὰν καὶ ἡ ἀμφίπολός σου τύχῃ γνωρίζει ἀνάγνωσιν, οὐδέποτε μὴ ἐπιτρέψῃς αὐτῇ τὴν ἀνάγνωσιν μυθιστορήματος, διότι ταύτης ἢ κρίσις εἶνε ἔτι ὀλίγον μορφωμένη, οὔτε ἔχει ἀληθεῖς φίλους ἵνα τὴν καθοδηγήσωσιν εἰς τὸ καλόν, οὔτε ἀνατροφήν δι' ἧς δύναται καταπολεμῆσαι τὰς παρεκτροπὰς. Ἡ ζηλοτυπία, ὁ φθόνος, ἡ ὀκηρία, ἢ ἀπαρέσκεια εἰς τὴν κατάστασίν τῆς, ὁ πόθος εἰς τὰς ἡδονὰς, καὶ πολλὰ ἄλλα κακὰ δύνανται νὰ ἀναπτυχθῶσιν ἐκ τῶν τοιούτων ἀναγνώσεων.

Ἀναγίνωσκε λοιπὸν, προσφιλέ μου τέκνον, βιβλία ἠθικῆς διδασκαλίας, τὰ ὅποια ἐγκρίνωσιν οἱ γονεῖς, οἱ εἰλικρινεῖς συγγενεῖς, καὶ οἱ ἀληθεῖς φίλοι· ἐὰν τύχῃσι τοιοῦτοι.

Ἡ τάξις εἰς τὰς μελέτας καὶ ἀναγνώσεις, ἢ διατήρησις καὶ ἐκτέλεσις τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ καθηκόντων, ἢ μετριοπροσῆνη, ἢ ὑπακοὴ καὶ τὸ μέγα σέβας εἰς τοὺς γονεῖς, ἢ φροντίς ὅπως διατηρηθῶσι πάντοτε πρόθυμος εἰς τὰ ἔργα σου, προσηνὴς εἰς τοὺς οἰκίους καὶ φίλους, χαρίεσσα καὶ φαίδιμος πρὸς πάντας, θέλει πάντα ταῦτα καταστήτωσι σεαυτὴν εὐδαίμονα, καὶ χρᾶσιμον ἐπιωφελῶς τοῖς γονεῦσι, τοῖς ἀδελφίσι, καὶ τῇ κοινωνίᾳ. Θέλεις κατασταθῆ τὸ παράδειγμα καὶ ὁ ὑπογραμμὸς τῆς ἀρετῆς· ἢ δὲ παρ' ἄλλων μίμησις τῶν ἀρετῶν σου, καὶ τῆς συμπεριφορᾶς σου θέλει εἶσθαι τιμὴ καὶ ἰκανότης.

Οὐλε τε, καὶ μάλα χαῖρε, θεὸς δέ τις ὄλβια δοῖεν.

Τῆ 15 Αὐγούστου 1877 ἐν Ἀθήναις.

I. Π. ΠΥΡΡΑΣ.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

[Συνέχεια καὶ τέλος].

Τὴν δὲ διδασκαλίαν τῆς ὑδρογραφίας τῆς γῆς τελεῖ ὁ πατὴρ ἐν περιπάτῳ, παρακολουθῶν μετὰ τῶν παιδῶν τὸν ῥοῦν ῥύακος τινος. Ἀναπαυόμενος δὲ μετ' αὐτῶν παρὰ τῆ πηγῆ αὐτοῦ, ἥτις οἶονε μυστηριώδης τι αὐτοῖς φαίνεται, διηγείται ὁ πατὴρ τὴν ἐκ τοῦ ὄμβρου καταγωγὴν τοῦ πηγαιῶν ὕδατος καὶ ἐκείνου ἐκ τῆς θαλάσσης, προκαλῶν τὴν παρατήρησιν αὐτῶν ἐπὶ τῆς φορᾶς τοῦ ῥύακος καὶ τῶν ἕνεκα τῆς ἐπιφα-